

НОВИ ДНИ

Седмичникъ за култура, стопанство и общественъ животъ.

Редакторъ:
Антонъ Христовъ

Излиза ПЕТЪКЪ.

Годишенъ абонаментъ 50 лв.

Броя 1 левъ

Публикации: по споразумение.

Редакция-администрация:
Книжарница „ИСКРА“
Ески-Джумая.

Изъ печата.

Предъ съюза на великитѣ демокрации. Къмъ края на тоя месецъ по инициативата на председателя на Северо-американската република Рузвелтъ — въ Вашингтонъ се свиква световна стопанска конференция. Конференцията ще бжде предшествувана отъ едно предварително съвещание между третитѣ велики страни — Америка, Англия и Франция, на която ще се обсъди въпроса, както се съобща вече въ чуждия печатъ, за постигане единъ съюзъ на третитѣ велики демокрации срещу престъпнитѣ на воинствения империализъмъ и хитлеризъмъ въ Европа и света.

Тоя съюзъ на великитѣ демокрации ще бжде една възможна бариера срещу реакционната фашистка и хитлеристка вълна, която се надига и застрашава демокрацията и мира въ света. Усилията къмъ сключването на подобенъ съюзъ е указание, че демокрацията е решена твърдо да брани своитѣ позиции и тя изгражда своя общъ фронтъ въ международенъ мащабъ.

При това положение безспорно е, че хитлеризма не може да разчита на успехъ и надеждитѣ, които реакционнитѣ средитѣ у насъ и въ чужбина грядъха върху него — ще пропаднатъ. Съ своята политика Хитлеръ, както се е изразилъ английския мръ Чемберленъ въ една речъ, поставя Германия въ сжщото положение, въ каквото я бѣше поставилъ Кайзеръ Вилхелмъ въ 1914 год.

Като ревкция именно на хитлеристката политика ще се наложи съюза на великитѣ демокрации, който ще препречи пътя на авантюризма и диктатура.

Нар. Воля.

„Родолубието не се чуждае отъ партийна значка, нито отъ шефъ. То е всенародна добродетель, изградена въ народната душа презъ много вѣкове. Да се освобеди то, е дързостъ, и безумие, и противодържавностъ“.

в. Дем. сговоръ (Л.).

Финансовитѣ експерти си заминуваха. Препооръчали повече икономии, особено по просвъщението. Финансовитѣ експерти видѣли голѣмитѣ цифри на просвътния бюджетъ, който следва военния, но не сж ги разбрали добре. У насъ цѣлото просвътно дѣло е държавно. И е още на доста ниска степенъ. Грамотностъ у насъ има, но истинска образованостъ още нѣма. Мръ Бояджиевъ щѣлъ да изненада света съ голѣми съкращения. Печална слава ще си спечели, ако ргаси и безъ щова слабитѣ училищни свѣтлинѣ срьдъ народа.

в. „Камбана“.

Навременни предупреждения.

Напоследъкъ у насъ се пробудиха старитѣ апетити на известни сръди, за които всѣка военна авантюра е бивала неизчерпаемъ източникъ на собствено благосъстояние. Нѣкои български вестници все подръзко водятъ една ожесточена кампания противъ Югославия, надъхвайки по тоя начинъ българското обществено мнение и подготвяйки почва за една бждеща война между дветѣ страни. Самозвани националистически кржгове съ една наивна самоувѣреностъ дръзко провокиратъ и си въобразяватъ, че могатъ да разгромятъ Югославия (задъ която стоятъ редица мощни народи) за нѣколко часа.

Ние не отричаме, че Македония има право на свобода, и както всички народи трѣбва да живѣятъ свободно. Обаче сме увѣрени, че 100% трайна свобода не ще добиемъ при нова война, която е единъ рискъ и по-вече отъ сигурно е, че ще я изгубимъ пакъ. При днешната култура, въпросътъ за поробенитѣ народи трѣбва да се решава чрезъ разбирателство, по дипломатически пътъ. Ако това не става, виновни сж народитѣ, че остава съдбинитѣ си въ ржцетѣ на таква политически водачи.

Една нова война съ Югославия за която мнозина мечтаятъ, ще доведе българския народъ до окончателна катастрофа. Нашата военна мощ никога не можемъ сравни съ тая на въоръжена до зъби Югославия, която има задъ себе си редица приятелки и не е изолирана отъ всѣкжде, както България.

Нѣкои европейски сили, които минаватъ за наши доброжелатели, вече почватъ да ни правятъ предупреждения да се пазимъ отъ провокации, които излизатъ често пжти отъ наши сръди и си въобразяватъ, че морето е до колѣнитѣ.

Така, Италия, която минава за наша сегошна, или бждеща приятелка, чрезъ своя официозъ „Ресто дель Карлино“ ни прави сериозно предупреждение (гледай уводната статия въ в. „Миръ“ бр. 9803.) Цитираме дословно. „Всѣки знае, че Югославия въ своитѣ военни планове отдавна проектира едно нападение срещу България, което ще трѣбва да

се извърши веднага, щомъ се укаже нѣкой какъвъ да е привиденъ поводъ за нападение или международно усложнение. Или логично е да се предполага, че новия договоръ на малкото съглашение не говори за акция спрѣмо България, защото съ това се нагърбва Югославия, намираща се въ извънредно благоприятно условие за действие спрѣмо България, чрезъ окупирането на столицата ѝ, незащитена и отстояща на 50 клм. отъ границата и изложена на произвола на първия полетъ на сръбскитѣ аероплани и на първия набѣгъ на една бърза моторизирана войскава единица... Окупирането на България би трѣбвало да се извърши съ изненада почти безъ да грѣмне пушка, чрезъ употрѣбление на минимумъ сили“.

Въ коментаритѣ си в. „Миръ“ пише следнитѣ съдържателни думи: „Той (Мусолини) въ среща съ официални и неофициални българи имъ е говорилъ да се пазятъ отъ провокации, защото не могатъ да се надвигатъ за бърза помощъ отъ никжде. Ако следъ толкова горчиви злощастия и скжпи поуки на историята, умѣтъ на управляващия българинъ (за другия да не говоримъ) не му е дошелъ още въ главата и при положението, въ което днесъ се намира, той не се стресне, съдбата, която му се готви ще бжде... Нѣма да кажемъ думата, защото е много страшна“.

Ясно е: една нова война съ Югославия, за насъ ще бжде последната катастрофа. Крайно време е, всѣки да разбере, че нашето спасение е въ миръ съ Югославия и разрешаване на всички недоразумения и териториални въпроси по миренъ начинъ. Наивнитѣ, които съ своя кжсогледъ патриотизъмъ си въобразяватъ, че „разлагаща се“ Югославия ще бжде пометена при първия боевъ сигналъ, не е зле да си взематъ бележка, тъй като предупрежденията идатъ вече отъ Италия и в-къ „Миръ“, който известно е, какъвъ е вестникъ.

Нашето преуспѣване и народна политика е въ разбирателство и миръ съ Югославия. Инакъ, „националиститѣ“ готвятъ новъ и окончателенъ гробъ на България.

П. Н.

Цель и задачи на кооперацията въ днешно време.

За да си отговоримъ на въпроса, кои сж задачитѣ на кооперативната просвѣта, ние трѣбва да изхождаме отъ сжщността и основнитѣ задачи на кооперацията като една форма на колективно стопанство. Ние всички знаемъ, че кооперацията е една колективна форма, чрезъ която се цели осъществяването на стопански и културни задачи — потребителни, производителни и кредитни за дребнитѣ и безимотни участници въ стопанската дейностъ. Основната цель на кооперацията е, следователно, да даде възможностъ на дребнитѣ стопански сжществувания да реализиратъ своитѣ коопе-

ративни задачи и планове при възможно високи за тѣхъ облиги, изразени въ ефтену купуване и осуетяване на изкуствено низки продажни цени. Кооперацията, следователно, е една организация на потребителски домакинства или на придобивани стопанства, създадена чрезъ колективизация. Отъ това следва една друга особеностъ на кооперацията, а именно: че тя улеснява домакинствата и стопанствата на своитѣ членове не чрезъ ограничения, но чрезъ освобождаване на индивида отъ ноктитѣ на капитала. Тукъ лежи една отъ най-голѣмитѣ ценности на кооперацията, защото тя заси-

лва колективния животъ на маситѣ не чрезъ влияние отъ горе, но чрезъ организация отъ долу. Кооперацията се осъществява чрезъ съдружничество на членоветѣ си, чрезъ така наречения принципъ на взаимнопомощта, а взаимната помощъ, може да се осъществява въ толкова по-голѣма степенъ, колкото ще бжде по-голѣма склонностъ за взаимни отстъпки между членоветѣ на колектива.

Отъ изложеното до тукъ е ясно, че кооперацията ще бжде толкова по-успѣшна въ своята работа, колкото: 1) тя би осъществила по-сполучливо стопанскитѣ и културни задачи, които си поставя; и 2) колкото по-силно би било колективното съзнание, т. е. съзнанието за ползата отъ взаимната помощъ и необходимостта на взаимнитѣ отстъпки.

Явно е, следователно, че кооперативната просвѣта ще трѣбва да се движи въ две насоки: отъ една страна тя трѣбва да подготви ржководителитѣ на кооперацията за специалнитѣ стопански функции на кооперацията, а отъ друга страна тя трѣбва да просвѣщава ржководителитѣ въ основната и социална задача на кооперацията. При просвѣтено ржководство и при достатъчна склонностъ къмъ колективенъ животъ, кооперацията сама става една практическа школа, за социално възпитание: нѣма по-сполучливи придобивки и методи освенъ кооперацията; за нея поне не се иска висше образование, а само кооперативно съзнание.

Ето цельта и задачитѣ на кооперацията въ днешно време.

3. априлъ, 1933 г.

гр. Ески-Джумая.

ЖЕКО ДОНЧЕВЪ.

Резолюция.

Предадена на Г-да министритѣ отъ З. Н. С. по случай събора въ гр. Шуменъ, взета отъ Ески-Джумайската Земледѣлска дружба.

1. Въпрѣки старанията и направеното отъ страна на правителството народътъ продължава да бжде въ много тежко икономическо положение, вследствие на което бедствието е много-голѣма и едва маситѣ се задържатъ тамъ, където сж били до сега; а отъ това ще загуби най-много Б. З. Н. Съюзъ, понеже участва въ управлението и носи най-голѣмата отговорностъ предъ народа.

2. Да се взематъ бързи и ефикасни мѣрки за осъществяване на провъзгласенитѣ на 21 Юний лозунги въ платформата на народния блокъ.

3. Да се намалятъ всички задължения на длъжнитѣ и данъкоплатцитѣ, включително и ония на Земледѣлската Банка като предварително се даде по дългъ мораториумъ.

4. Обединение на всички сили, като водачитѣ дадатъ първи примѣръ за това.

5. Съ исклучването на работническитѣ депутати се излага земледѣлската организация, която е за свободитѣ и конституционнитѣ права на всички граждани и издигане силата на закона.

6. Правителството на народния блокъ да направи всичко възможно за спирането дейността на всички фашистки организации, които отричатъ съвременния строй.

7. Издигане силата на закона надъ крайнитѣ отъ лѣво и дѣсно, които сж проникнали въ училищата и развращаватъ младитѣ и крехки дейци и които, подтикнати отъ тия организации, носятъ гибелъ на страата и бждещето поколѣние.

Председателъ на Град. Зем.

дружба: под. С. Георгиевъ.

Подпредседателъ:

подл. Б. Атанасовъ.

Секретаръ:

под. Ю. Калчевъ.

Членове:

подл. Д. Петровъ и З. Ибрямовъ.

Ромжния и задълженията.

Ромжнската Камара следъ едно заседание, което продължи презъ цѣлата нощ, сутринта въ шестъ часа гласува новиятъ законопроектъ за задълженията и облекчение на земледѣлския стопанинъ. Принципитѣ на законопроекта сж следнитѣ: За собственостъ до сто декара, мораториумъ до петъ години и лихва едно на сто. За да бжде анулиранъ мораториума, кредитора трѣбва да предложи намаление на дълга съ 50 на сто, а останалата половина ще се изплаща въ течение на 10 години, съ лихва 4 на сто. Като гаранция за плащанията ще служи една трета отъ дохода на земята. Отъ 100 до 500 декара мораториумъ отъ 5 години при сжщитѣ лихви. За вдигане мораториума ще се иска опроцаването на 33 на сто отъ дълга. Надъ 500 декара мораториума се вдига при намаление дълга съ 25 на сто. Като гаранция за изплащането на останалиятъ дългъ, който носи лихва 5 на сто, две трети отъ дохода на земята. Ако длъжника предложи на кредитора четири пети отъ земята си, кредитора е длъженъ да я приеме като цѣлѣнятъ дългъ се заличава, а собственикътъ на земята запазва за себе си само една пета частъ отъ нея. Тия облекчения засѣгатъ при условията за собственицитѣ на земи отъ последната категория сжщо така, при условията за собственицитѣ на кжщи, и то само ония, които въ Букурещъ иматъ годишенъ доходъ по малкъ отъ 100 хиляди лева, за голѣмитѣ градове 80, а за малкитѣ 40,000 лева.

Земл. Знаме.

ХРОНИКА

Ески-Джумайската Популярна банка започва да изплаща дивиденди за 1932 год. и да урежда посмъртната каса за 1933 год. отъ 1 май т. г. Поканлатъ се всички членове да си получатъ дивиденда и уредятъ посмъртната каса на време.

Поканватъ се сжщо и вложителитѣ да си представятъ книжкитѣ за вписване лихвитѣ имъ.

3 — 5 Отъ банката

Платете си абонамента

На 13 т. м. общинския съвет наново се занимава с въпроса за църковното място. Кметът г. Ив. Аб. Маринов, който по рано се въздържа от гласуване и общ. съветници Сали Хасекиев и Вели Исмаилов и Мустафа Алиев които по-рано бяха против даването площад за църковно място към присъединената към мнението за отстъпването му и по този начин това мнение получи болшинство. Още до вечерта църковното нво получи линия за строеж.

Референдумът, за който бѣ решил общ. съветъ и за който се бѣха разписали нуждното число гражданъ, сега става безпредметенъ и не ще се състои.

Пишатъ ни отъ с. Александрово: Молимъ началника на Б. З. Банка — Е. Джумайски клонъ да ни отговори, защо не се утвърждава новия магазинеръ на кооперацията ни, редовно назначенъ отъ управ. комитетъ и единодушно посоченъ отъ общото събрание?

Просвѣтнитѣ срѣди у насъ сж въ голѣма тревога, защото препожката на финансовия комитетъ, въ министерството на просвѣтата ще станатъ най голѣми съкращения, които както е заявилъ и м-ръ Бояджиевъ, щели да изненадатъ българското общество.

Хитлериститѣ въ Германия сж унищожили въ библиотекитѣ и частнитѣ къщи шумния романъ на Ремаркъ: „На западния фронтъ нищо ново“.

Новия законъ за общинитѣ ще засегне почти всички села. Броятъ на селскитѣ общини ще бѣже намаленъ срѣдно съ около 35 на сто отъ досегашното число.

Въ нашата околия се закриватъ следнитѣ общини: Коджа-Дуганъ, Айладънъ, Дългачъ, Кеди-Юренъ, Орченларъ, Алваново, Яламларъ и Търновца.

Мрътъ на благоустройството г. В. Димовъ е начерталъ една обширна програма, която ще проведе. По важнитѣ мѣроприятия ще бждатъ: постройка на нѣколко държавни народни болници, кооперативни хлѣбарници, модер-

ни училища, както за пръвъ пжтъ явяващитѣ се у насъ пробни модерни селски бани съ перални.

Сжция въ скоро време ще внесе законопроектъ за електрификацията на цѣлата страна.

Въ страната ни има 1,594 неводоснабдени села и колиби.

Женското Коопр. Общество отъ гр. Русе открива това лѣто лѣтна почивна колония за своитѣ членки въ гр. Котелъ. То поканва всички членки на Ж. К. Общество отъ града ни, а сжщо и не членки при обществото, като гости.

Желающи да посетятъ колонията да се отнесатъ до Г-жа Невѣнка З. Драгнева.

Размѣра на таксата ще се съобщи допълнително.

ПЛАТЕТЕ СИ АБОНАМЕНТА

Инженерно - Архитектурно бюро
Архитектъ Г. Стояновъ и Инженеръ Ст. Караколевъ
гр. ШУМЕНЪ

Проектира и ръководи всѣкакви частни и обществени постройки, като училища, читалища, църкви, общински домове, кооперативни магазини, модерни общински обори, и др. др.

Изработва планове за узаконяване на разни индустриални заведения, като мелници, маслобойни, тухларници и др.

Измѣрва и парцелира низи, гори и др. подобни.

Дава всѣкакви технически съвети.

РАБОТА БЪРЗА и АКУРАТНА. — **Цени народни.**

Бюрото се помещава на ул. Графъ Игнатиевъ (Адвокатска) № 24, срѣщу лѣтното кино Одеонъ гр. Шуменъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

СТОЛАРСКА РАБОТИЛНИЦА „РОДНО ИСКУСТВО“

Съобщава на гражданството, че изработва всички ВИДОВЕ МЕБЕЛИ:

врати, прозорци, булски сандъци, училищни и канцеларски пособия и др.

на най-жизнени цени.

За да се уверитѣ посетете работилницата на пл. Независимостъ (Турския пазаръ) въ дюкянитѣ на **Г. Крачуновъ.**

КНИЖНИНА

3 безплатни премии. Получи се въ редакцията 30-та книжка отъ седмично илюстрирано списание „Страници за всички“. Открита е и подписка за записване абоната на 4 а и 5-а десетици (31 — 50 книжки) съ абонаментъ 60 лв. въ предплата. — Веднага съ предаването на абонамента се изпращатъ на абонатитѣ и три безплатни премии новоотпечатани вече книги: „Великото чудо“, „Страшнитѣ Соломонови острови“ и „Хавайски сърца“ — и тритѣ отъ Джекъ Лондонъ най-много четения днесъ авторъ и ненадминатъ по увлекателността си романистъ.

Адресъ: сп. „Страници за всички“, ул. Гурко 20, София.

САЛТЖКЛАРСКО СЕЛСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ
Ески-Джумайска околия.

Обявление № 442.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 11-ия день отъ публикуване настоящето отъ 9 — 12 часа предъ обидъ въ канцеларията на общинското управление ще се произведе съ съкратенъ срокъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на закупачъ за време отъ 1 май 1933 год. до 31 мартъ 1934 год. **общинския приходъ интизапъ** съ първоначална оценка 500 лева.

Залогъ за правоучастие въ търга е 10 %. Закона за бюджета отчетността и предприятията е задължителенъ.

с. Салтжкларъ, 12 априлъ 1933 год.
Общ. кметъ: Е. Г. Марковски.
Секретаръ-бирникъ: П. Дюлгеровъ.

Ески-Джумайска Популярна Банка

На 1 януарий 1933 год. банката има:

Капиталъ на банката	3,500,000 лв.
Капиталъ на електрич. централа	2,000,000 "
Фондове	1,400,000 "
Влогове	18,000,000 "
Кредитъ	4,400,000 "

ПЛАСМЕНТИ

Заеми и текущи смѣтки	14,500,000 лв.
Собст. банково здание и др. имоти	2,000,000 "
Електрическа централа	6,000,000 "
Отъ 1920 до 1932 г. банката е раздала дивидентъ на дѣл. капиталъ	2,000,000 "

ВЛОГОВЕ и СПЕСТЯВАНИЯ
при днешнитѣ времена на стопански изненади сж най-добре гарантирани въ **ПОПУЛЯРНАТА БАНКА**

защото манипулрайки съ дребния кредитъ и дребнитѣ влогове обезпечава средствата си отъ катастрофаленъ рискъ

Защото задъ банката стои най-голѣмата финансова организация въ България

СЪЮЗА НА ПОПУЛЯРНИТЕ БАНКИ

защото въ тоя сюзъ се обединяватъ по-вече отъ 160 популярни банки които разполагатъ днесъ съ 355,000,000 лева собствени капиталъ и 120,000,000 лева фондове

Защото задъ тия банки стои за гаранция и отговорността на тѣхнитѣ членове въ 5 размѣръ която възлиза на 1,775,000,000 лева.

КОЯ ЧАСТНА ИЛИ КОЯ ДА Е ДРУГА БАНКА МОЖЕ ДА ДАДЕ ТАКАВА ГАРАНЦИЯ?

Граждани и гражданки, внасяйте спестяванията и свободнитѣ си средства само въ

ПОПУЛЯРНАТА БАНКА

защото освенъ гаранцията която имате въ ПЕТОРЕНЪ размѣръ на капитала ѝ. Вие ги поставяте по тоя начинъ и на обществено оползотворение. 1—6

Иманяри.

Кой не познава Рутя Кавалджията? Кой не се е смѣлълъ отъ сърдце на неговитѣ остроумни шегги и закачки? Кой не е виждалъ неговото добродушно и засмѣно лице?—Всички го познаваха. Сватба ли се заправи безъ него не става. Той тамъ е пръвъ поканенъ, защото умѣе да направлява реда, да усмирява свадитѣ и винаги да ги превръща въ невиненъ смѣхъ. Хоро ли заиграе, той е тамъ, кривналъ калпакъ на лѣво, затѣкналъ китка на ухо, той е между момцитѣ и ситно, ситно тропя подвиквайки.

—„Хайде, хопна, ха сега“ и пр.! Не че бѣше младъ човѣкъ, но отъ младитѣ бѣше по-младъ по сърце! Въ кръчма ли идѣше и пиянитѣ му струваха пжтъ. За чудо всички го обичаха. И не само хората, но и кучетата въ селото го познаваха и ласкаво вѣртѣха опашки, щомъ го зърнѣха. Децата отъ далече се завтичаха къмъ него да го поздравятъ. За всѣко той имаше „добро“ и обмислена дума, не можеше да мине дете да го не закачи. Съ една речъ, той бѣше надаренъ съ тази дарба да привлича всички.

Единъ бѣ само Жеко Маладжията, който го мразѣше и имаше защо!

Жеко бѣше човѣкъ съ алчно сърце. Обичаше парицитѣ и силно желаше да ги има. Тамъ е работата, че ги нѣмаше. Отъ млади години, мечтата му бѣше да намѣри нѣкъде имане и где седне, где стане все за туй говорѣше. Той бѣше иманяръ. Не веднажъ бѣ пребродилъ балкана да търси „златния станъ“. Всѣка пукнатина, всѣки голѣмъ камѣкъ у него пробуждаха неутолимо желание да ги намѣри тия мерти — жълтицитѣ тамъ! Какъ се вираше въ кухитѣ дървета, колко пжти се бѣ подувалъ отъ диви пчели все по тая причина, да ги набута нѣкъде, но уви! — нѣмаше късметъ!

Вѣрваше слѣпо на всѣка измислица и хухваше веднага щомъ чуѣше, че нѣкъде има пари! Нивитѣ му оставаха неорани, работата неприбирана, все по тая причина. Желаше силно да стане богатъ изведнажъ, безъ да се е мжчилъ! И за това отъ день на день оголѣваше. Рутъ пожела да се пошегува и покрай това да му даде хубавъ урокъ. Една хубава пролѣтна сутринъ на самий день на Благовецъ, предъ кръчмата на Фичо Заяка, бѣха насѣдали нѣколко старци. Причайки се на слънце, говорѣха за най-разнообразни нѣща. Тамъ бѣше и Жеко Маладжията и тихо разговаряха съ Пе-

ня Сеирджията. При тѣхъ се присламчи Рутъ Кавалджията. Следъ като поговориха малко Рутъ поде. — Нощея съмъ сънувалъ чуденъ сънъ бай Жеко! Като че не бѣше сънъ, а истина. Ей тамъ задъ нашата плевна до плета, подъ орѣха, гледамъ гори нѣщо. Отидохъ да видя какво е и — чудо! Ту пламва, ту огасва! Приближихъ се още, взехъ една сопа ударихъ и що! — предъ мене се отвори яма, а на дъното ѝ една делва! Скачамъ въ ямата, стжпвамъ до делвата, но не щешъ ли тя се прѣсна! Че като почнаха онаи ми ти жълтици да се търкалятъ, бре дее.! тѣ падатъ, азъ събирамъ, тѣ падатъ, азъ събирамъ, напълнихъ и джобове и поясъ и шепи, а тѣ все излизатъ! Че като почнаха да ме засипватъ тия жълтици, а слънцето грѣе и тѣй ги сгорѣщи, че щѣхъ да изгоря! Хеле събудихъ се, че се отървахъ! Но тѣй ми бѣше тежко, като че ли е наистина! Какво е туй не знамъ!

Жеко слушаше съ четири уши!—Ще ти кажа какво е, прошепна той. Покажи ми мѣстото, азъ искамъ да го видя и ще ти кажа! Тѣй, да сънуваше, че нѣкъде има пари, не е напраздно. Има казвамъ ти, че има! Съгласенъ ли си да копаемъ?

— Защо не, отвърна Рутъ, нѣма нищо по лесно отъ туй! Ето и Сеирджията ще ни помага. Каквото намѣримъ, ще го дѣлимъ братски, подмигна той и се усмихна.

Съгласни! Отидоха и обиколеха. Рутъ показа точно мѣстото. Жеко заби лоста въ земята и О! Чудо! . . . Лоста удари въ камѣкъ! Очитѣ на Жека свѣтнаха отъ радостъ. — Ще почакаме рече той до довечера: Денамъ не бива, ще ни види нѣкой, не бива! Решиха вечерта да стане копането.

Мѣсецътъ бѣше изплувалъ пълненъ и закачливо намигваше. А въ това време Жеко, Пеню и Рутъ, чевръсто копаха прѣстѣта. По едно време откриха камака, а задъ камѣка какво частие—цѣла делва! Жеко отбутна камака, грабна делвата и безъ да обръща внимание на виковетѣ на другитѣ, бѣжъ у тѣхъ. Влѣзе въ къщи, блѣсна делвата всредъ стаята и радостно викна на жена си—„Запали лампата мари, що стоишъ? Ела да видишъ какво нося! Сбогомъ сиромашиво“ . . .

Но каква бѣше изненадата му, когато видѣ, че отъ счупената делва потече маджунъ, и облатъ цѣлата стая, а неговата предница цѣла оклепана съ маджунъ! А въ това време Ру-

тъ превърза презъ кръстъ вжжето, премѣтна го на орѣха и увисна. — Иди, рече той на Пеня, кажи на Жека, чѣ съмъ се обѣсилъ отъ ядъ, чѣ той открадна паритѣ.

Изгърча Пеню къмъ Жекови и завика.—А бре човѣче, какво направи ти. Я ела да видишъ Рутъ се обѣси за туй че ти открадна паритѣ! А смѣянния Жеко, не можеше да разбере сънъ ли е това или истинно. Въмѣсто пари, по пода се лѣжа маджунъ, а и нѣ, човѣка щѣ се затрие сега! Отидоха при Рутя, той виса на вжжето. Ами сега? Прережете вжжето бре хора, закрѣска Жеко! Прерязаха го, следъ малко той се оживи. Бѣше се събрало селото да гледа обѣсения, Катъ разбраха каква е работата и видяха оклепани съ маджунъ Жеко, всички прихнаха въ неударжени смѣхъ. Не бѣше малъкъ срамъ за Жека това. Посраменъ и обиденъ, той избѣга у тѣхъ и се залови съ жена си да изчисти следитѣ на несмѣтнато богатство, що се лѣеше по пода. Отъ тогава той намрази Рутя и не искаше да го види, но и за имане все че не говорѣше предъ никого.

Вѣтъркова щерца
Шуменъ, Печатница
„Спасъ Поповъ“ — 43, — 1933.